

บทที่ ๖

บทสรุปและสารอภิปราย

หมู่บ้านหนองแทยง หมู่บ้านพัฒนาตัวอย่าง ระดับอ่าวເກອຂອງจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้พัฒนาขึ้นมาจากหมู่บ้านที่ขาดแคลนและล้าหลังในอดีต มาเป็นหมู่บ้านที่เจริญชื่น เนื่องจากความกระตือรือร้นค่าการพัฒนาของผู้นำและชาวบ้าน ในหมู่บ้านมีการทั้งบ้านเรือน แบ่งเป็น ๖ เขตการปกครอง โดยมีผู้นำแต่ละเขตห้อยคุณธรรมลงบนเรือน ภายใน เขตของคน บัณฑิตหมู่บ้านนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่ได้รับการยกเล่าเป็นหมู่บ้าน นักลงนามเป็นหมู่บ้านที่สงบสุขในปัจจุบัน

หมู่บ้านนี้มีระดับคุณภาพ ครอบครัวเดียวเป็นส่วนมาก มีครอบครัวขยายอยู่บ้าน โดยมีครอบครัวห้องลิน ๒๙ ครอบครัว ลักษณะโดยทั่วไปของครอบครัวในหมู่บ้านมีส่วนสนับสนุนให้เกิดระบบชุมชน ในการบริหารงานบุ่นสร้างมีโอกาสเลือกตั้งโดยอิสระ ทำให้ การดำเนินงานเรื่องคุณภาพความรักและความเข้าใจ และเมื่อมีการสู่ขอที่ไม่เรียกร้อง กันจะเกิดการตั้งของป้ายชาย ออกจากรั้ว แบบของการคุ้งงานที่เป็นแบบษัตรีเดียว เมื่อเกิด ภาระในการเลือกที่อยู่อาศัย หลังการดำเนินงานตลอดจนการลืมมรภกที่เดิมไปคุณภาพ ประนีประนอมเหล่านี้ ทำให้ชีวิตรอบครอบครัวของชาวบ้านค่อนข้างสงบสุข และชาวบ้าน สร้างให้กันมีชีวิตร่วมเป็นอยู่ที่คล้ายคลึงกัน

กลไกการควบคุมทางลัษณคุณที่น่ามาใช้มาก ได้แก่กลไกทางวัฒนธรรมและกลไก การแลกเปลี่ยน โดยมีการเขียนรหัสฐานที่เป็น วิธีประชาและชาติ มากกว่ากฎหมาย นั่นคือการใช้การควบคุม แบบไม่เป็นทางการมากกว่าแบบเป็นทางการ การลงโทษเด็ก นั้นนักจะนิยมใช้การบ่น ว่ากล่าวตักเตือน และคุกค่า การเยี่ยงค์ไม่นิยมห้ามกันนัก นอก จากใช้กับเด็กที่ก่อสั่งสอน กฎระเบียบสูงที่ให้ห้ามดำเนินเรื่อย ๆ จนถูกโคและคุ้งงาน แล้วพอแม่จะเกรงใจมากขึ้น

พ่อนักลงโทษสูงแรงกว่าแม่ แก่จะบุ่งกับสูกน้อยกว่าแม่และแม่เป็นผู้ใกล้ชิดสูกมากกว่าพ่อ

ในครอบครัวขยายปัจจุบัน ยังคงอาชญากรรม จงใจอยู่แล้วตาม เทศกาล บ้านและยาย จงช่วยแนะนำการเลี้ยงดูแก่เมืองเด็ก ผู้หญิงในหมู่บ้านมักจะเลี้ยงดูลูกเอง และไม่ได้ออกไปทำงานนอกบ้าน จงหางานในบ้านโดยคุณเรื่อง กับสาว ภักษา ภรรยาบ้าน ส่วนผู้ชายจะออกไปทำงาน ทำสวน และรับจ้างนอกบ้าน เพื่อหาเงิน มาเสี่ยงครอบครัว

ปกติเมื่อมีการขัดแย้งกันในครอบครัว เกิดมักจะใช้จิ๊กการประนีประนอมกัน โดยการห้าม夷และไม่เอาเรื่อง ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมักจะออกลั้นเพื่อความสงบสุขของครอบครัว นั้นคือการผลเบลี่ยนความพอด้วยกันและกัน นอกจากนี้ยังมีการผลเบลี่ยนโดยฝ่ายชายหางานช่วยครอบครัวของฝ่ายหญิงแทนการเสียสละสักซึ่งในหมู่บ้านนี้นิยมห้ามและการเสียสละเป็นข้าวของเงินทองน้อยรายมาก

มีบางคนที่มีโอกาสได้ไปทำงานในตัวเมือง หรือเด็กที่เข้าไปเรียนหนังสือ ในระดับสูง ในตัวเมืองมักจะมีความติดแปลงไปจากคนอื่นโดยมีความทันสมัยและรู้เรื่องความเป็นไปในตัวเมืองมากกว่าเพื่อนบ้านและพ่อแม่นักจะได้ตามเรื่องที่ไม่รู้ ห้าให้คนนั้น ๆ เกิดความภูมิใจและมีบางกรณีที่ผู้หญิงเข้าไปทำงานในตัวเมืองจะห้าให้พ่อแม่ครัวคุณให้ยากขึ้น เพราะไปไกลค่า

นอกจากการศึกษาพบว่า มีความเชื่อและพิธีกรรมเดียวคือ ญี่ปุ่น ย่า ครอบจักรภพของญี่ปุ่น ยังมีอยู่ ในการควบคุมความประพฤติของผู้หญิงในระหว่างการเกี้ยวพาราสี ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับการคันพับของ Jack M. Potter ที่ได้ทำการศึกษา หมู่บ้านแห่งหนึ่งทางภาคเหนือของไทยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๐๕

แท้อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ความเชื่อในเรื่องเหล่านี้จะยังคงมีอยู่ในหมู่บ้านแห่งนั้น แต่ในบ้านนี้ความเชื่อเหล่านี้เป็นเพียงความเชื่อที่สืบทอดมาจากการพ่อแม่และญี่ปุ่น ค่าย การที่ผู้หญิงมีโอกาสสอย芳す โลกภายนอกมากขึ้น ห้าให้หวานเคร่งครัด ในเรื่องเหล่านี้ลอกลง การพบปะถูกเนื้อค้องตัวกันให้ห้าให้คนญี่ปุ่นรู้ว่า "ผิดมี" ห้าองท่าพิช "เสียมี" อย่าเคร่งครัด เช่นในสมัยก่อน

นอกจากนั้น Potter ยังแสดงให้เห็นว่า การที่ผู้ชายเข้าไอบอยู่ในบ้าน ของผู้หญิงนั้น ผู้ชายต้องคงอยู่ไอบ้านอาจของพ่อค้า และช่วยงานในบ้านเพื่อ kazoku ครอบครัว

การท่องฟังพากย์คด้าในเรื่องค้าง ๗

ในครอบครัวขยายลักษณะเดียวกันนี้ในหมู่บ้านหน่องแหยง พ่อค้ามีมัคที่อ่านน้ำจิตสูกเขยเข้ามาอยู่ในบ้านโดยถูกเขยห้องช่วยเหลืองานในบ้าน แค่ท้าเมินครอบครัวที่ภรรยาให้ยกย่องเขา เขาที่จะมีสิทธิ์มีเสียงในบ้านพอสมควร โดยการแสดงความคิดเห็นผ่านภรรยาของเข้า แค่ถูกเขยไปทำงานออกบ้านไม่ได้ช่วยงานในไร่นาเขาก็จะไม่ได้พบปะเรื่อรับคำสั่งจากพ่อคามากนัก และจะมีเงินรายได้ที่ได้จากการรับจ้างเป็นส่วนตัว ส่วนหนึ่งค้าย

แล้วอย่างไรก็ตาม ครอบครัวในหมู่บ้านหน่องแหยง ก็จะประกอบไปด้วยครอบครัวเดียวและครอบครัวขยาย ถึงแม้ว่าในระยะแรกของการคั่งงานผู้ชายนิยมไปอยู่บ้านใหญ่ เพื่อเป็นการคอบแทนพ่อแม่ที่เสียดูมานักความ เขาทั้งคู่มักจะมีความคิดที่จะซื้อขาย หาดูทางสร้างครอบครัวใหม่ เองเสมอ ซึ่งพบว่ามีครอบครัวเดียวอยู่มากในหมู่บ้าน ซึ่งก็นหงครอบครัวเดียวใหม่ และครอบครัวเดียวเก่าที่ถูก ฯ คั่งงานย้ายออกไปหมู่บ้านเด้อเพียงแค่ถูกเขยไม่ได้คั่งงานอยู่ในบ้าน

ในครอบครัวเดียวผู้ชายที่คั่งงานจะมีอำนาจในครอบครัวของคนเอง โดยอิสระ หางงานประกอบอาชีพ และหาเด็กยังครอบครัวด้วยคนเอง มีอำนาจที่คืนใจในครอบครัว มีการบริการพาธีภารยาในบ้านเรื่อง

ซึ่งก็คล้ายกับงานวิจัยของ Sulamith Heins Potter ซึ่งได้ทำการศึกษาในหมู่บ้านที่ Jack E. Potter ให้ทำการศึกษา ให้ชุดเดียวกันนี้ แบบเดียวกันนี้ในครอบครัวว่า เป็นของชายมากกว่าหญิง นอกจากนั้น Sulamith Heins Potter ยังได้กล่าวในหมู่บ้านนี้มีคู่嫁女 ลีซิงเช่นเดียวกับในหมู่บ้านหน่องแหยง ผู้嫁女 สนใจจะยอม嫁ผู้ชาย嫁女 ไม่มาก จะเห็นได้จากการที่嫁女อยุ่มากกว่าภรรยาจะได้รับการยอมรับและยกย่อง ยัง嫁มาหากว่าเท่าไก่มักจะได้รับการยกย่องมากขึ้นเท่านั้น และจะพบว่าครอบครัวที่ภรรยาແගေງสาวนี้มาก ฯ สาเหตุของกรรมภารยา เช่นกัน

ระหว่างงานวิจัยในภาคตะวันออกไทย เช่นงานของ Hanks นี้ได้กล่าวไว้ในเรื่องการฟังพากย์ ผู้ที่ถูกฟังพากย์จะมีอำนาจเหนือผู้ฟังพากย์ฟังพากย์

ในหมู่บ้านหนังแห่งนี้ จะพบว่ามีพระเจ้าต้นไม้ในครอบครัวทั่วไปที่สามีเป็นผู้นำชุมชนทางเศรษฐกิจ เป็นผู้หาเงินเลี้ยงครอบครัวและเพียงฝ่ายเดียว ทำให้ภารยาภ้องเกรงใจ และในครอบครัวที่พ่อเป็นเจ้าของที่นาที่ทำกินและครอบครัวของลูกๆ ต้องอาศัยทำกินในที่น้ำมัน ก็จะ เกรงใจพ่อ ซึ่งจะ อย่างไม่ถึงการที่พ่อแม้จะยังไม่ยอมยกมรดกให้แก่ลูกๆ อะทะที่คนบังนี้ชีวิตอยู่ เพราะต้องการมีอานาจและได้รับความสนใจจากลูกๆ อยู่

ส่วนงานของ มีชูใน นั้น ก็มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ในเรื่องของคุณสมรสใหม่ นิยมอนุญาตป่ายห้องก่อนและลูกชายมักต้องการพ่อค้าและแม่ยาย

อย่างไรก็ตามการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมทางสังคม ในระดับครอบครัว ชาวบ้านหนังแห่งนี้ ในครั้งนี้พูดว่ามีข้อจำกัดบางประการ ดัง

๑. มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวข้องครอบครัวเกิดขึ้นบ่อยๆ เช่นการย้ายบ้าน การรอนาน และการเพิ่มหรือลดลงมาซึ่ง ซึ่งทำให้จำเป็นต้องเปลี่ยนตัวอย่างในการศึกษา เพื่อให้ตรงกับความต้องการ ซึ่งทำให้เสียเวลาในการศึกษา

๒. การศึกษาเนื้อหาที่รายละเอียดในส่วนนี้นั้น ทำให้ไม่ได้ในส่วนที่แอบ

๓. การศึกษาในเรื่องนี้ต้องอาศัยความสนใจที่สูงมากจึงจะได้ข้อมูลที่จริง

๔. ค่าดำเนินการตาม ชาวบ้านไม่ยอมคืน และจำเป็นต้องใช้การสังเกต และจับความจาก ลูกหลาน ฯ

๕. มีการหลบซ่อนหลีกเลี่ยง การคอบหัวตาม เนื่องจากจิตใจที่เป็นห่วงส่องถ่าน จากบุตรหลาน

๖. ระยะเวลาที่ทำการศึกษาเนื้อหาระยะห่างนั้น อาจทำให้ไม่พบเหตุการณ์ที่น่าสนใจซึ่งอาจเกิดขึ้น ในช่วงเวลาอื่น

ขอเสนอแนะ

การศึกษาในระยะยาวนาน จะทำให้เก็บข้อมูลແນລກ ๆ น่าสนใจมากขึ้น และการห้ามความสูญเสียกับผู้ที่จะถูกศึกษาอย่างลึกซึ้ง เป็นเรื่องจำเป็นเพื่อจะทำให้เกิดข้อเท็จจริงมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย